

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, இந்தப் பௌதீகச் சரூரத்தை (பிரம்மா) ஒருபோதும் நினைவு செய்யாதீர்கள்;. இவரை உங்கள் கண்கள் பார்த்தபோதும், நீங்கள் பரம ஆசிரியரான சிவபாபாவையே நினைவு செய்ய வேண்டும்.

கேள்வி: எந்த நியதியைப் புரிந்துகொண்டிருப்பதன் மூலம் இந்நேரத்தில் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மலர்களுையோ மாலைகளையோ ஏற்றுக்கொள்வதில்லை?

பதில்: தூய சரூரத்தைக் கொண்டிருக்கும் ஆத்மாக்கள் மாத்திரமே மலர்களுக்கும் மாலைகளுக்கும் தகுதி வாய்ந்தவர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகையால், இந்நியதிக்கு ஏற்ப, நீங்கள் மலர்களுையோ மாலைகளையோ ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. பாபா கூறுகிறார்: நானுமே உங்கள் மலர்களுையோ மாலைகளையோ ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஏனெனில் நான் பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவராகவோ அல்லது பூஜிப்பவராகவோ ஆகுவதில்லை. நான் உங்களின் கழிப்படிவான தந்தையும் ஆசிரியரும் ஆவேன்.

பாடல்: உங்கள் ஆகாய சிம்மாசனத்தை விட்டிறங்கிப் பூமிக்கு வாருங்கள்!

ஓம் சாந்தி. இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் பாடலைக் கேட்டீர்கள். இப் பாடல் சர்வவியாபி என்ற அபிப்பிராயத்தை இல்லாமற் செய்கின்றது. இப்பொழுது பாரதம் அதி சந்தோஷமற்றுள்ளது என நீங்கள் நினைவு கூருகிறீர்கள். அப் பாடல்கள் அனைத்தும் நாடகத்திற்கு ஏற்பவே இயற்றப்பட்டுள்ளன. தந்தை தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்க வந்துள்ளார், அதாவது, அவர் சந்தோஷமற்ற மக்களை, அவர்களது துன்பத்தில் இருந்து விடுவிக்க வந்துள்ளார் என்பது இவ் உலக மக்களுக்குத் தெரியாது. அவர் துன்பத்தை அகற்றிச் சந்தோஷத்தை அருள வருகிறார். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இனங்கண்டு கொள்வதுடன், அதே தந்தையே வந்துள்ளார் என்பதையும் அறிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். அவர் இங்கு அமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகிறார்: நான் ஒரு சாதாரண சரூரத்தில் பிரவேசித்துக் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு முழு உலகினதும் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதியின் இரகசியங்களைக் கூறுகின்றேன். ஓர் உலகமே உள்ளது; ஒரு சரூரம்; குழந்தைப் பருவத்தில் புதிதாகவிருந்து பின்னர் பழையதாகுவதைப்; போன்று, உலகமும் புதிதாகவும் பழையதாகவும் ஆகுகின்றது. நீங்கள் இரு சரூரங்கள்;, அதாவது ஒரு புதிய சரூரமும் ஒரு பழைய சரூரமும் இருப்பதாகக் கூறுவதில்லை. புதிதாகவிருந்து பழையதாக மாறும் ஒரு சரூரமே உள்ளது. இவ்வாறாகவே, ஓர் உலகமே உள்ளது, அது இப்பொழுது புதியதிலிருந்து பழையதாகியுள்ளது. எவ்வாறாயினும், அது எப்பொழுது புதிதாகவிருந்தது என எவராலும் உங்களுக்குக் கூற முடியாது. பாபா வந்து விளங்கப்படுத்துகிறார்: குழந்தைகளே, உலகம் புதிதாக இருந்தபோது பாரதம் புதிதாக இருந்தது, அது சத்தியயுகம் என்று அழைக்கப்பட்டது. அதே பாரதம் இப்பொழுது பழையதாகியுள்ளது, இதுவே பழைய உலகம் என அழைக்கப்படுகிறது. புதிதாகவிருந்த உலகம் இப்பொழுது பழையதாகியுள்ளது. அது நிச்சயமாக மூண்டும் புதியதாக ஆக வேண்டும். குழந்தைகளுக்குப் புதிய உலகின் காட்சிகள் கிடைத்தன. நல்லது, யார் அப் புதிய உலகின் அதிபதிகளாக இருந்தனர்? அது நிச்சயமாக இலக்ஷ்மியும் நாராயணனுமாகவே இருக்க வேண்டும். ஆதிசனாதன தேவ தேவியர்களே அதன் அதிபதிகளாக இருந்தனர். தந்தையே குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார். தந்தை கூறுகிறார்: உங்களுக்கு இராஜ்யோகத்தைக் கற்பிப்பதன் மூலம் உங்களுக்குக் கல்விபுகட்டவே தந்தை பரந்தாமத்திலிருந்து வந்துள்ளார் என நீங்கள் இப்பொழுது சதா நினைவு செய்யுங்கள். புகழ் அனைத்தும் ஒரேயொருவருக்கே உரியதாகும். இவருக்கு (பிரம்மா) எப் புகழும் கிடையாது. இந் நேரத்தில், எல்லோரின் புத்தியும் சரூழிந்துள்ளது; எவருக்கும் எதுவும் புரிவதில்லை. இதனாலேயே நான் வந்துள்ளேன். இதனாலேயே இப் பாடலும்; இயற்றப்பட்டுள்ளது. இப் பாடல் சர்வவியாபி என்ற கருத்தை இல்லாமற் செய்கின்றது. ஒவ்வொருவரும் நடிப்பதற்கு தத்தமக்கென ஒரு சொந்தப் பாகத்தைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். தந்தை மூண்டும் மூண்டும் கூறுகின்றார்: சரூர ஊனாவைத் துறந்து ஆத்ம ஊனாவடையவராகி, சிவபாபாவையே நினைவு செய்யுங்கள். பிரம்மா பிரசன்னமாகி இருக்கவில்லை எனவும், சிவபாபாவே அனைத்தையும் செய்வதாகவும் கருதுங்கள். உங்கள் கண்களுக்கு இவரின் உருவம்

தெரிந்த போதும், உங்கள் புத்தி சிவபாபாவை நோக்கியே ஈர்க்கப்பட வேண்டும். அது சிவபாபாவிற்குப் பயன்படாது போயின், இவரின் ஆத்மாவும் சரீரமும் பயனற்றவையாகிவிடும். சிவபாபா இவரின் சரீரத்திலிருந்து, இவர் மூலம் உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்றே எப்பொழுதும் கருதுங்கள். இவர் (பிரம்மா) உங்களின் ஆசிரியர் அல்ல. அவரே பரம ஆசிரியர், ஆகையால் நீங்கள் அவரையே நினைவு செய்ய வேண்டும். ஒருபோதும் இச் சரீரத்தை நினைவு செய்யாதீர்கள். உங்கள் புத்தியின் யோகத்தைத் தந்தையின் மீது தொடர்புபடுத்தும் போது, சர்வவியாபி என்ற கருத்து அற்றுப் போகும். குழந்தைகள் மீண்டும் ஒருமுறை வந்து ஞானத்தையும் யோகத்தையும் கற்பியுங்கள் என அவரை நினைவு செய்து, அவரிடம் வேண்டுகின்றார்கள். பரமாத்மாவான பரமதந்தையைத் தவிர வேறு எவராலும் இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்க முடியாது. சூதையின் ஞானத்தைத் தந்தையே உரைக்கிறார் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்களின் புத்தியிலே உள்ளது. இந்த ஞானம் பின்னர் மறைகின்றது. இராச்சியம் உருவாக்கப்பட்டு அனைவரும் ஜீவன்முக்தி பேறுபெற்ற பின்னர் அதற்கான அவசியம் இல்லை. ஆத்மாக்களைச் சரீரிலிருந்து மீட்டெடுத்து ஜீவன்முக்தியைக் கொடுப்பதற்காகவே ஞானம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஏனைய அனைத்தும் பக்திமார்க்கத்திற்கு உரியதாகும். மந்திரம் உச்சரித்தல், பிராயச்சித்தம் செய்தல், தவம், தர்மம் என அவர்கள் செய்வன அனைத்தும் பக்திமார்க்கத்திற்கு உரியதாகும். அவற்றின் மூலம் எவராலும் என்னைச் சந்திக்க முடியாது. ஆத்மாவின் இறக்கைகள் துண்டிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆத்மாக்கள் கற்களைப் போலாகியுள்ளார்கள். ஆகையால் அவர்களைக் கற்களிலிருந்து மாற்றித் தெய்வீகமாக்குவதற்காக நான் வரவேண்டும். தந்தை கூறுகிறார்: எவ்வளவு மக்கள் உள்ளனர் என்று பாருங்கள்! உலகம் கடுகு விதைகளைப் போன்ற மக்களால் நிறைந்ததுள்ளது போல் காணப்படுகிறது. அவர்கள் அனைவரும் அழிக்கப்பட உள்ளனர். சத்தியயுகத்தில் அதிகளவு மனிதர்கள் இருக்க மாட்டார்கள். புதிய உலகில் ஏராளமான பௌதீகச் செளகரியங்களும், மிகக் குறைவான மக்களுமே இருப்பார்கள். இங்கு அதிகளவு மக்கள் உள்ள போதும் உண்பதற்குப் போதியளவு உணவு இல்லை. இவ் உலகம் பழையதாகவும், வளமற்றதாகவும் உள்ளது, பின்னர் அது மீண்டும் புதிதாகும். அங்கு அனைத்துமே புதிதாகவிருக்கும். சுவர்க்கம், வைகுந்தம் என்ற பெயர்களே மிக இனிமையாக உள்ளன. அது தேவர்களின் புதிய உலகமாகும். பழைய வீட்டை இடித்து, புதிய வீட்டில் வாழும் ஆசை ஏற்பட்டுள்ளது. புதிய உலகான சுவர்க்கத்திற்குச்; செல்லும் ஆசையே இப்பொழுதுள்ளது. இச் சரீரத்திற்கு எப் பெறுமதியுமே இல்லை. சிவபாபாவுக்கென ஒரு சரீரம் இல்லை. குழந்தைகள் தந்தைக்கு மாலை இடவேண்டும் என விரும்புகின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், அவ்வாறாக நீங்கள் அவருக்கு (சிவபாபாவிற்கு) மாலை இட்டால், உங்களின் புத்தியின் யோகம் இவரை நோக்கியே செல்லும். சிவபாபா கூறுகின்றார்: எனக்கு மாலைகளுக்கான அவசியம் இல்லை. நீங்களே பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்களாகவும், பூஜிப்பவர்களாகவும் ஆகுகின்றீர்கள். ஆகவே, உங்கள் சொந்த உருவங்களை நீங்கள் பூஜிக்க ஆரம்பிக்கின்றீர்கள். பாபா கூறுகின்றார்: நான் பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவராகுவதும் இல்லை, மலர்கள் போன்றவை எனக்கு அவசியமும் இல்லை. நான் அவற்றை ஏன் அணிய வேண்டும்? ஆகையால், அவர் எப்போதும் மலர்களை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. நீங்கள் பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவராகும் போது உங்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப எத்தனை மலர்களை வேண்டுமாயினும் நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். நான் உங்களின் அதிகுழப்படிவான தந்தையும், ஆசிரியரும், சேவகனும் ஆவேன். மகான்களும் இராஜாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் தங்கள் பெயர்களுக்காக ஒப்பமிடும் பொழுது, "உங்கள் பணிவுள்ள சேவகன்" என்றே எழுதுவார்கள். அவர்கள் ஒருபோதும் 'இன்ன பிரபு' என எழுதுவதில்லை. ஆனால் இங்கோ அவர்கள் "ஸ்ரீ, ஸ்ரீ இலக்ஷ்மி-நாராயணன்" அல்லது 'ஸ்ரீ இன்னார்' என்றே எழுதுகின்றார்கள். அவர்கள் தெளிவாக 'ஸ்ரீ' என்ற வார்த்தையை எழுதுகிறார்கள். ஆகவே தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார்: குழந்தைகளே, இச் சரீரத்தை நினைவு செய்ய வேண்டாம். நீங்கள் ஓர் ஆத்மா என்ற நம்பிக்கையுடன் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். இப் பழைய உலகில் ஆத்மா, சரீரம் இரண்டுமே தூய்மையற்றவை. தங்கம் ஒன்பது கரட்டாக இருக்கும் பொழுது ஆபரணமும் ஒன்பது கரட்டாக இருக்கும். தங்கத்தில் கலப்படம் கலந்துள்ளது. ஆகையால், ஆத்மாவைச் செயலின் தாக்கத்திற்கு உட்படாதவர் எனக் கருத வேண்டாம். உங்களுக்கு மட்டுமே இந்த ஞானம் உள்ளது. நீங்கள் உங்கள் வெகுமதியைச் சத்தியயுகத்தில் 21 பிறவிகளுக்குப் பெறுகிறீர்கள், ஆகவே நீங்கள் அதிகளவு முயற்சி செய்யவேண்டும். எவ்வாறாயினும், சிவபாபாவே இக் கற்பித்தல்களை பிரம்மாவின் மூலமாகக் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார்

என்பதனை நூங்கள் மூண்டும் மூண்டும் மறந்து விடுகின்றார்கள். பிரம்மாவின் ஆத்மாவும் அவரை நினைவு செய்கின்றார். பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், சங்கரரும் சூட்சும லோகத்தில் வசிப்பவர்கள். தந்தை முதன் முதலில் சூட்சும சரூபங்களைப் படைக்கிறார். இப் பிரம்மாவும், விஷ்ணுவும், சங்கரரும் தத்தமது பாகத்தை நடித்துவிட்டு, பின்னர் சென்று விடுகிறார்கள். "நிர்வாணா"வே எல்லா இடங்களையும் விட அதிமேலான இடமாகும். ஆத்மாக்களின் முக்திதாமமே எல்லாவற்றிலும் அதிமேலானதாகும். பக்தர்கள் அனைவரும் ஒரேயொரு கடவுளையே நினைவு செய்கின்றனர். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் தமோபிரதான் ஆகி, தந்தையை மறந்துவிடுவதால், கற்கள், கூழாங்கற்கள், ஏனைய அனைத்தையும் வணங்குபவர்கள் ஆகின்றனர். நடப்பவை அனைத்தும் நாடகத்தில் உள்ளடக்கப்பட்ட ஒரு காட்சியாகும் என்பதை நாங்கள் புரிந்துகொள்கிறோம். நாடகத்தின் படப்பிடிப்பு எடுக்கப்பட்டதும் உதாரணத்திற்கு, ஒரு பறவை அல்லது வேறு ஏதும் வேகமாகப் பறந்தால் குறிப்பிட்ட அக்காட்சியே மூண்டும் இடம்பெறும். காட்சி எடுக்கப் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது ஒரு வண்ணத்துப்பூச்சி பறந்தால், அதுவும்; மூண்டும் தொடர்ந்து இடம்பெறும். ஆகவே, இந்த நாடகமும் விநாடிக்கு விநாடி தொடர்ந்தும் இடம்பெறும். அது தொடர்ந்தும் படமாக;கப்படும். இந்த நாடகம் ஏற்கனவே திட்டமிடப்பட்டதும், நிச்சயக்கப்பட்டதும் என்பதுடன், நூங்களை அதன் நடிகர்களும் ஆவர்கள். நூங்கள் முழு நாடகத்தையும் பார்வையாளராகவே பார்க்கிறார்கள். ஒவ்வொரு விநாடியும் நாடகத்திற்கு ஏற்பவே கடந்து செல்கின்றது. ஓர் இலை அசைந்தால்; அது நாடகத்திற்கு ஏற்பவே நடைபெறுகின்றது. ஒவ்வொரு இலையும் கடவுளின் கட்டளைக்கிணங்க அசைகின்றது என்றல்ல. அவை அனைத்தும் நாடகத்திற்கு ஏற்ப நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. இது மிகத் தெளிவாக விளங்கப்படுத்தப்பட வேண்டும். தந்தை வந்து இராஜயோகத்தைக் கற்பித்து நாடகத்தின் ஞானத்தைக் கொடுக்கின்றார். தயாரிக்கப்பட்டுள்ள படங்கள் அனைத்துமே மிக நன்றாக உள்ளன. முள்ளும் (மணிக்கூட்டின்) சங்கமயுகத்தையே காட்டுகின்றது. இது கலியுகத்தின் முடிவும் சத்தியயுகத்தின் ஆரம்பமுமான சங்கமம் ஆகும். பழைய உலகத்தில் அதிகளவு சமயங்கள் உள்ளன. அவை புதிய உலகில் இருக்க மாட்டாது. குழந்தைகளே, நூங்கள் எப்பொழுதும் தந்தை கற்பிக்கின்றார் என்றே கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். நாம் இறை மாணவர்கள். கடவுள் பேசுகிறார்: நான் உங்களை "அரசர்களுக்கு அரசராக" ஆக்குகிறேன். அரசர்கள் கூட இலக்ஷ்மி நாராயணனைப் பூஜிக்கிறார்கள். அவர்களையும் நானே பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்கள் ஆக்குகின்றேன். பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவர்களாக இருந்தவர்களே, இப்பொழுது பூஜிப்பவர்கள் ஆகியுள்ளார்கள். குழந்தைகளாகிய நூங்கள், பூஜிக்கத் தகுதிவாய்ந்தவராக இருந்த நாங்களே, பின்னர் பூஜிப்பவர்கள் ஆகினோம் என்பதை இப்பொழுது புரிந்து கொண்டுள்ளீர்கள். பாபா இவ்வாறு ஆகுவதில்லை. நியதிக்கு ஏற்ப, நூங்கள் மலர்களை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடாது. ஆத்மா, சரூபம் இரண்டும் தூய்மையாக உள்ளவர்களுக்கே மலர்களை ஏற்கும் உரிமை உள்ளது. சுவர்க்கத்தில் நறுமணமுள்ள மலர்கள் மாத்திரமே இருக்கும். மலர்கள் நறுமணத்தைக் கொடுப்பதற்காகவே உள்ளன. மலர்கள் மாலை கட்டவும் பயன்படுத்தப்படும். தந்தை கூறுகிறார்: குழந்தைகளே, நூங்கள் இப்போது விஷ்ணுவின் கழுத்து மாலை ஆகுகிறீர்கள். நூங்கள் சிம்மாசனத்தில் வரிசைக்கிரமமாக அமரவேண்டும். நூங்கள் சென்ற கல்பத்தில் எந்தளவு முயற்சி செய்தீர்களோ, அந்தளவு முயற்சியையே இப்போதும் செய்கிறீர்கள், அது வரிசைக்கிரமமாக இருந்தபோதும், நூங்கள் தொடர்ச்சியாக அவ்வாறாகவே முயற்சி செய்வீர்கள். இன்ன குழந்தை நன்றாகச் சேவை செய்கின்றார் என புத்தி கூறுகின்றது. ஒரு கடைபில், ஒருவர் கடைச் சொந்தக்காரராகவும், மற்றொருவர் அவரின் பங்குதாரராகவும், இன்னுமொருவர் முகாமையாளராகவும் இருப்பதைப் போன்றே, இங்கும் அவ்வாறே உள்ளது. குழந்தைகளாகிய நூங்கள் தந்தையையும் தாயையும் வெற்றி கொள்ள வேண்டும். எவ்வாறு தந்தையையும் தாயையும் விடவும் முன்னேறிச் செல்வது என நூங்கள் வியக்கின்றீர்கள். தந்தை முயற்சி செய்து, குழந்தைகளாகிய உங்களைச் சிம்மாசனத்தைப் பெறுவதற்குத் தகுதிவாய்ந்தவர் ஆக்குகின்றார். ஆகையாலேயே நூங்கள் அவரின் சிம்மாசனத்தை நூங்கள் வெற்றி கொள்கின்றீர்கள் என அவர் கூறுகிறார். நூங்கள் ஒருவரையொருவர் வெற்றி கொள்கிறீர்கள், அப்படித்தானே? நூங்கள் சாதாரண மனிதராக இருந்து நாராயணன் ஆகுமளவிற்கு அதிகளவு முயற்சி செய்யுங்கள். ஓர் இலட்சியமும் இலக்குமே உள்ளது. இராச்சியம் ஒன்று உருவாக்கப்படும் என்றும், அதில் பல்வேறு அந்தஸ்துகள் உள்ளன என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. மாயையை வெல்வதற்கு முழுமையாக முயற்சி செய்யுங்கள். உங்கள் குழந்தைகளை அதிகளவு அன்புடன் ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளராகப்

பாராமரியுங்கள்;. பக்திமார்க்கத்தில், நூங்கள் கூறுவதுண்டு: கடவுளே, அனைத்தும் உங்களாலேயே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அவரின் சொத்துக்களை அவர் மூளப்பெற்றால், அதனையிட்டு அழுவது என்ற கேள்விக்கு இடமில்லை. எவ்வாறாயினும், இது கண்ணீர் நிறைந்த உலகம். மனிதர்கள் பல கதைகளைக் கூறுவார்கள், அவர்கள் பற்றை வென்ற ஓர் அரசரின் கதையையும் கூறியுள்ளார்கள். அங்கே, எவருமே துன்பம் என்பதை உணர்வதில்லை. அவர்கள் ஒரு சரூரத்தை விட்டு இன்னொன்றை எடுப்பார்கள். அங்கு நோய் எதுவும் ஒருபோதும் இருப்பதில்லை. சரூரம்; எப்பொழுதும் ஆரோக்கியமாகவும், நோய்களிலிருந்து விடுபட்டும் இருக்கும். அங்கு 'எவ்வாறு திருமணம் நடைபெறுகிறது, எவ்வகையான ஆடைகளை அவர்கள் அணிகிறார்கள், எவ்வாறான சம்பிரதாயங்களை அவர்கள் கொண்டிருக்கின்றார்கள்" என்பதைப் பற்றிய காட்சிகள் அனைத்தும் குழந்தைகளுக்குக் கிடைத்தன. அப் பாகம் இப்போது கடந்து விட்டது. அந்நேரத்தில், உங்களுக்கு அதிகளவு ஞானம் இருக்கவில்லை. இப்பொழுது, குழந்தைகளாகிய நூங்கள் நாளாந்தம் முழு வலிமையுடன் பெருமளவு சக்தியைப் பெறுகிறீர்கள். இப் பாகமும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. பரமாத்மாவிற்கும் அத்தகைய பெரியதொரு பாகம் உள்ளது என்பது ஓர் அற்புதமே. அவரே இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகிறார்: நான் ஒவ்வொரு கல்பத்திலும், ஒருமுறை மாத்திரமே இவ்வுலகுக்கு வந்தபோதும், நான் பிரம்மலோகத்தில் இருந்து கொண்டு அதிகளவு வேலை செய்கிறேன். அசரூரியானவரை வழிபடுகின்றவர்கள் பலர் உள்ளனர். எனினும் அவர்கள் அசரூரியான பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தை வந்து எவ்வாறு கற்பிக்கின்றார் என்ற ஞானத்தை இழந்து விட்டார்கள். ஏனெனில், அவர்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணரின் பெயரைக் காதையில் இட்டதால், அசரூரியானவரின் மூதுள்ள அவர்களின் அன்பு அற்றுப் போய்விட்டது. பரமாத்மாவே இலகு இராஜயோகத்தை கற்பித்து உலகைக் காட்டினார். உலகம் தொடர்ச்சியாக மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது; யுகங்களும் கூட தொடர்ச்சியாக மாறிக் கொண்டே இருக்கின்றன. நூங்கள் இப்போது இந்த நாடகச் சக்கரத்தைப் புரிந்து கொண்டுள்ளீர்கள். மனிதர்களுக்கு எதுவுமே தெரியாது; அவர்கள் சத்தியயுகத் தேவர்களையேனும் அறியாதுள்ளார்கள். தேவர்களுக்கான அடையாளங்கள் மாத்திரமே உள்ளன. தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: நூங்கள் சிவபாபாவுக்கே உரியவர் என்றும், அவரே உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்றும் எப்பொழுதும் கருதுங்கள். நூங்கள் சிவபாபாவே பிரம்மாவின் சரூரத்தின் மூலம் இக் கற்பித்தல்களை கொடுக்கின்றார் என்று எப்பொழுது உணர்கின்றீர்களோ, அப்பொழுதே நூங்கள் சிவபாபாவை நினைவு செய்வதன் மூலம் பேரானந்தத்தை அனுபவம் செய்வீர்கள். வேறு எவரைத் தந்தையான கடவுள் என அழைக்க முடியும்? அவரே தந்தையும் ஆசிரியரும் ஆவார். எவ்வாறாயினும் அத் தந்தைக்குக் குருவாகவும் இருப்பது சாத்தியமில்லை. ஒரு தந்தை ஆசிரியராக இருக்க முடியும், ஆனால் அவரை ஒருபோதும் குருவென அழைக்க முடியாது. இவரின் (பிரம்மா பாபாவின்) தந்தை ஓர் ஆசிரியராக இருந்து கற்பித்தார். நானும் கற்றுள்ளேன். அவர் எல்லைக்குட்பட்ட தந்தையும் ஆசிரியரும் ஆவார். இவர் எல்லையற்ற தந்தையும் ஆசிரியரும் ஆவார். உங்களை இறை மாணவனாக நூங்கள் கருதினால், அதுவே மகாபாக்கியமாகும். தந்தையாகிய கடவுள் உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார். இது மிகவும் தெளிவாக உள்ளது! அவர் மிகவும் இனிமையான தந்தையாவார்! இனிமையான விடயங்கள் எப்பொழுதும் நினைவு செய்யப்படும். ஒரு காதலரும் அன்பிற்கினியவரும் ஒருவர் மூது ஒருவர் அன்பு வைத்திருப்பார்கள். அவர்களின் அன்பு தூய்மையற்றதல்ல. அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் தொடர்ந்தும் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள், அவ்வளவே. எவ்வாறாயினும், உங்கள் அன்பானது பரமாத்மா மூது ஆத்மா வைத்துள்ள அன்பாகும். ஆத்மா கூறுகின்றார்: ஞானக்கடலும் அன்புக்கடலுமான பாபா இந்தத் தூய்மையற்ற உலகிற்கு வந்து, தூய்மையற்ற சரூரத்தில் பிரவேசித்து, எங்களை மிகவும் மேன்மையடையச் செய்கின்றார்! "மனிதர்களைத் தேவர்களாக மாற்றுவதற்கு, கடவுளுக்கு நிறைய காலம் எடுக்கவில்லை" எனக் கூறும் ஒரு பாடல் உள்ளது. நூங்கள் சுவர்க்கத்திற்கு ஒரு விநாடியில் செல்வீர்கள். நூங்கள் ஒரு விநாடியில் மனிதர்களில் இருந்து தேவர்களாக மாறுகிறீர்கள். இதுவே உங்களின் இலட்சியமும் இலக்கும் ஆகும் என்பதால் அதற்காகக் கற்க வேண்டும். குரு நானக் கூறினார்: கடவுள் அழுக்கான ஆடைகள் அனைத்தையும் சலவை செய்கின்றார். அவரின் சவர்க்காரம் லக்ஸ் (இலக்கு). பாபா கூறுகின்றார்: நான் ஒரு பெரிய சலவைத் தொழிலாளி. நான் உங்கள் ஆடைகளை (ஆத்மாவையும் சரூரத்தையும்) முற்றாகத் சுத்தப்படுத்துகின்றேன். அத்தகையதொரு சலவைத் தொழிலாளியை நூங்கள் எப்பொழுதேனும் கண்டுள்ளீர்களா? நான் முற்றிலும் அழுக்காகிவிட்ட ஆத்மாக்களை, யோக சக்தியின் மூலம் சுத்தப்படுத்தப்படுகின்றேன். எனவே ஒருபோதும்

இவரை (தாதா) நினைவு செய்யாதீர்கள். இம்; முழுப் பணியும் சிவபாபாவிற்கானதாகும். ஆகையால், அவரை நினைவு செய்யுங்கள். அவர் பிரம்மாவை விட இனிமையானவர். அவர் ஆத்மாக்களாகிய உங்களுக்குக் கூறுகிறார்: உங்கள் கண்கள் பிரம்மாவின் இரதத்தை பார்த்தபோதும், நீங்கள் சிவபாபாவை நினைவு செய்ய வேண்டும். சிவபாபா இவரின் மூலம் உங்களைச் சிப்பிகளிலிருந்து பெறுமதிவாய்ந்த வைரங்களாக மாற்றுகின்றார். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய நூண்ட நாட்களாகத் தொலைந்து, இப்பொழுது கண்டெடுக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு தாய், தந்தையாக இருக்கும் பார்த்தாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை, ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. நீங்கள் எப்பொழுதும் இறை மாணவர்கள் என்றும், ஆசிரியராகிய கடவுளே உங்களுக்கு கற்பிக்கிறார் என்ற விழிப்புணர்வுடனும் இருங்கள். ஷட்டில் வாழும் பொழுதும், முழுமையான நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் ஆகுங்கள்.
2. இந்த நேரத்தில் ஒருபொழுதுமே மலர்களையோ அல்லது மாலைகளையோ ஏற்றுக் கொள்ளாதீர்கள். விஷ்ணுவின் கழுத்து மாலை ஆகுவதற்கு, மாயையை வெற்றி கொள்வதற்கான முயற்சியைச் செய்யுங்கள்.

ஆசுவாதம்: உங்களுடைய லௌகீக வாழ்வின் விழிப்புணர்வினால், உங்கள் மனோபாவம், விழிப்புணர்வு, பார்வையை மாற்றி மரணித்து வாழ்வீர்களாக.

பிராமண வாழ்க்கை அலௌகீக வாழ்க்கை எனக் கூறப்பட்டுள்ளது, அலௌகீகம் என்றால் இந்த உலகம் பற்றியதல்ல. உங்களுடைய பார்வை, விழிப்புணர்வு, மனோபாவம், அனைத்திலுமே மாற்றம் இருக்கட்டும். எப்போதும் சகோதரத்துவமான அல்லது சகோதரன், சகோதரி என்ற மனோபாவம் இருக்கட்டும். நீங்கள் அனைவரும் ஒரு குடும்பத்துக்கு உரியவர்கள் என்ற மனோபாவத்துடன், சரீரத்தையல்லாது ஆத்மாவையே பாருங்கள். அப்பொழுதே நீங்கள் மரணித்து வாழ்பவர் எனக் கூறப்படுவீர்கள். அவ்வாறான மேன்மையான வாழ்க்கையை நீங்கள் அடைகின்ற போது உங்கள் கடந்த கால வாழ்க்கையை நீங்கள் நினைவு செய்ய மாட்டீர்கள்.

சுலோகம்: சதா தூய உணர்வில் நிலைத்திருங்கள், எந்த தூய்மையற்ற உணர்வுகள் எனும் காய்ச்சலும் உங்களை நெருங்கி வரமாட்டாது.

---ஓம் சாந்தி---